

Zalimler İçin İyi Olanlar, Ezilenler İçin Kötüdür

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki yazısı "*Kemiklerin Minberinden Vaaz Vermek: William Bennett'in Erdemlerinin Altındaki Gerçeklik Veya Ahlaka İhtiyacımız Var, Ama Geleneksel Ahlaka Değil*" başlıklı kitabının "Günaha Son Vermek" kısmının 2.bölümü içeriğindendir. İlk kez *Revolutionary Worker*'ın 982.sayısında 15 Kasım 1998 tarihinde yayınlanmıştır.

Kaynak için: [RW ONLINE:Bob Avakian: Putting an End to 'Sin', Part 2 \(revcom.us\)](http://revcom.us)

Siyaset ve siyasi iktidar meselesini ele alalım. Toplum nasıl ve kim tarafından yönetilmelidir? Komünistlere yönelik temel suçlamalardan bir diğeri de, komünistlerin diktatörlüğe inanmaları ve bunu uygulamalarıdır. Bu doğrudur -komünistler, kapitalist sistemi yıkmadaki acil siyasi amaçlarının bir diktatörlük kurmak olduğunu açıkça ilan ederler- bu tam olarak proletarya diktatörlüğüdür. Yani önceden sömürülen sınıf ve ezilen halk kitlelerinin toplum üzerindeki egemenliğidir; ve devrilen sömürücü sınıfın yanı sıra yeni doğan sömürücülerin ve zalimlerin bastırılmasıdır.

Bu diktatörlük, diğer siyasi iktidar biçimlerinden iki temel biçimde farklıdır. İlk olarak, tarihte ilk kez önceden sömürülenlerin sömürücüler üzerindeki egemenliğini temsil eder ve halk kitlelerinin çıkarları için yürütülür; ikincisi ve en önemlisi, bu proleter devletin amacı statükoyu sürdürmek değil, tüm sömürüyü, baskıyı ve tüm sınıfsal ayrımları ortadan kaldırarak ("4 Bütünleri" tamamlamak) nihai hedefiyle devrimcileşmeye devam etmektir. Bununla birlikte, toplumdaki bir grubun diğerlerine hükmettiği herhangi bir devlet biçimine, herhangi bir yönetim biçimine olan ihtiyacı ortadan kaldırmaktır. Bununla birlikte, bu proleter devlet, bir diktatörlük olarak önceki devletlerden farklı değildir:

Diktatörlük, kabul etseler de etmeseler de tüm devletlerin özsel karakteridir. Bugün ABD’de var olan burjuva “demokratik” devlet de buna dahildir.

“Eğer proletarya, burjuvazinin kendisine “yapmasını” istemediği şeyleri burjuvaziye “yapmakta” başarısız olursa - yani proletarya burjuvaziye alaşağı etmez ve onun üzerinde bir diktatörlük uygulamazsa- bu durumda, gerçek dünyada sonuç ancak burjuvazinin proletarya üzerinde diktatörlük uygulaması ve halk kitlelerini sömürmesi olur.” – Bob Avakian

Sınıflara bölünmüş tüm toplumlarda olduğu gibi, ABD’de de ekonomide bir sınıfın egemen konumu vardır. Yalnızca toprak, makine vb. değil, aynı zamanda çalışan insanları da içeren üretici güçleri kontrol ederler. Siyasi kurum ve yapıları bu temelde kontrol ederken, kültür ve ideoloji alanında da egemenlik kurarlar. Bunun yoğun bir ifadesi olarak, kendi egemenliklerini dayatmak ve bu yönetime temel tehdit oluşturanları bastırmak için kullandıkları silahlı kuvvetler üzerinde bir tekele sahiptirler. Bu bir diktatörlüktür ve bir politikacı grubunun bu diktatörlüğü ilgili egemen sınıf adına yönetmesi sürecinde, dikte edilen kesimlere oy hakkı tanıyıp tanınamalarına bakmaz.

Komünist ilkeler ve ahlak açısından proletarya diktatörlüğü

gerekli ve iyidir, burjuvazinin diktatörlüğü ise halk kitlelerinin kurtuluşunun ve insanlığın ilerlemesinin doğrudan önüne dikilen en büyük engeldir ve bu anlamda “kötülüktür”. Komünistler, sınıflar arasında değil fakat farklı uluslar arasında ve erkeklerle kadınlar arasında eşitlik ihtiyacını kabul edip bunun için mücadele ederler: Sınıflar arasında eşitlik olamaz, çünkü şu ya da bu sınıf toplumu kendi temel çıkarlarına göre yönetmek ve örgütlemek durumundadır. Yalnızca proletaryanın egemenliği yoluyla tüm sınıf ayrımlarının üstesinden gelinebilir.

İşte sınıfsal ayrımlara bakılmaksızın *tüm zamanlarda herkese eşit olarak uygulanacak aşkın bir ahlakın* neden olamayacağına dair bir başka örnek. Nasıl ki “tüm insanlığa sevgi” (sınıfsal ayrımlar gözetmeksizin) sınıflara ayrılmış bir toplumda fiilen uygulanamazsa, “altın kural”* gibi şeyler de fiilen uygulanamaz: Eğer proletarya, burjuvazinin kendisine “yapmasını” istemediği şeyleri burjuvaziye “yapmakta” başarısız olursa -yani proletarya burjuvaziye alaşağı etmez ve onun üzerinde bir diktatörlük uygulamazsa- bu durumda, gerçek dünyada sonuç ancak burjuvazinin proletarya üzerinde diktatörlük uygulaması ve halk kitlelerini sömürmesi olur; böylece sınıfsal ayrımlar, baskıcı işbölümü ve toplumsal antagonizmalar da ortadan kaldırılamayacaktır.

Ancak, yine de bu durum yalnızca proletarya diktatörlüğünü temsil ettiğini ve halk kitlelerinin çıkarları doğrultusunda yönettiğini söyleyen bir yönetici sınıf (veya onun siyasi önderliği) meselesi değildir. Bu fiilen geçerli olmalı ve pratikte gerçekleştirilmelidir. Siyasal iktidarın organları ve toplumun siyasal ve ideolojik üst yapısının tüm parçaları, geniş halk kitlelerinin giderek artan bir şekilde sınıfsal bilinçli katılımlarıyla karakterize olmalı, kafa ve kol emeği ile diğer büyük toplumsal bölünmeler arasındaki ayrımı ortadan kaldırmalı, dünyanın her yerinden proleterlerin ve ezilen kitlelerin devrimci mücadelesiyle birlik içinde “4 Bütünlerin” başarılmasına doğru ilerlemelidir. Burada bir kez daha

komünizm nihai amacı ile bu nihai amaca giden yol boyunca her aşamadaki amaç ve araçların temel birlik ilkesi vardır.

Çin'deki Büyük Proleter Kültür Devrimi tarafından temsil edilen şey de buydu. Yüz milyonlarca insanın, kitleleri zincire vuran, onların toplumu yönetme ve dönüştürme yeteneklerini engelleyen koşullara, ilişkilere, geleneklere, alışkanlıklara ve düşünce biçimlerine, bu prangaları destekleyen toplumsal ve siyasi güçlere karşı yürüttüğü eşi görülmemiş bir "devrim içinde devrimdi".

Bu Kültür Devrimi, Mao ve Komünist Parti'deki devrimci yoldaşları tarafından yönetilirken -Mao'nun da vurguladığı gibi- bu tabandan devasa bir ayaklanma şeklindeydi ve onun en önemli amaçlarından ve başarılarından biri, Partinin olumsuz yönlerini ortaya çıkarmak ve bir bütün olarak toplumun devrimcileşmesini ilerletmenin önemli bir parçası olarak Partiyi daha da devrimcileştirmekti. Tam da bu yüzden Kültür Devrimi'nin ve Mao'nun rolü, bu devrimin hedef tahtasına koyduğu Deng Xiaoping'den ABD egemen sınıflarına ve emperyalist dünyanın geri kalanına kadar gerici sosyal ve politik güçler tarafından grotesk bir şekilde çarpıtılmakta, suistimal edilmekte ve iftiralara uğramaktadır.

*"Karşılıklılik etiği" olarak da bilinen "altın kural", başkalarının sana nasıl davranmasını istiyorsan başkalarına da öyle davranma ilkesidir. Çoğu din ve kültürde bulunan bir düsturdur.

[Komünist Ahlak Nedir?](#)